Lietas arhīva Nr. A42-01893-24/12
ECLI:LV:ADRJRIT:2024:1206.A420189324.2.S

Administratīvā rajona tiesa
Rīgas tiesu nams
SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Rīgā 2024.gada 6.decembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Līga Cielava,
rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru /pers. A/ tiktu piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss Latvijas Republikā.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. A/, /valsts A/ (turpmāk – /valsts A/) pilsonis, /datums/ vērsās Valsts robežsardzē ar iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā (*lietas 33.lapa*). Iesniegumā norādīts, ka pieteicējam patvērums ir nepieciešams, jo /valsts A/ viņš tiek aktīvi meklēts un viņam draud briesmas viņa morālās pārliecības dēļ. /Valsts A/ viņam draud apsūdzības par aicinājumiem gāzt valsts iekārtu, dalību /apraksts/, /apraksts/ un citiem nodarījumiem. /Valsts A/ varas iestāžu interese par pieteicēju varētu būt saistīta ar viņa /apraksts/.

Savukārt sākotnējā intervijā (*lietas 34.-44.lapa*) un personiskajā intervijā (*lietas 24.-25.lapa*) norādīti turpmāk minētie apsvērumi bēgļa vai alternatīvā statusa iegūšanai.

Pieteicējs devās projām no /valsts A/ 2014.gada decembrī. Pieteicējs no 2015.gada līdz 2020.gadam dzīvoja /valsts B/ (turpmāk – /valsts B/), /pilsētas nosaukums/, no 2020.gada līdz 2022.gadam dzīvoja Latvijā, Rīgā, pamatojoties uz uzturēšanās atļauju, no 2022.gada līdz 2023.gadam dzīvoja Serbijā, Melnkalnē un Bosnijā un Hercegovinā, bet 2023.gada 29.septembrī ieceļoja Latvijā, Rīgā. Gan Latvijā, gan /valsts B/ pieteicējs bija nodarbināts dažādos uzņēmumos kā programmētājs.

Pieteicējs norādīja, ka /gadskaitlis/, kad /pilsētas nosaukums/ piedalījās protesta akcijās pēc /notikuma apraksts/, pieteicēju aizturēja uz divām stundām un piekāva, taču, tā kā pieteicējs nav /valsts B/ pilsonis, viņu vēlāk atbrīvoja, bet draudēja, ka pieteicējam ir jāizbrauc no valsts. Pieteicējs izceļoja no /valsts B/ aptuveni divas nedēļas pēc aizturēšanas.

Pieteicējs /valsts A/ uzskata par /apraksts/, neatbalsta tās sabiedrības vērtības un mentalitāti. Praktiski visu dzīvi pieteicējs ir uzturējies ārpus /valsts A/. Pieteicējs ne etniskā, ne reliģiskā ziņā nepieder pie /valsts A/ identitātes, jo pēc tautības ir /tautības nosaukums/ un pēc reliģiskās pārliecības ir luterānis. Par savu dzimteni pieteicējs uzskata /valsts B/, lepojas, ka ir /valsts B/ pilsoniskās sabiedrības loceklis. Pieteicējs bija /valsts B/ /gadskaitlis/ notikumu dalībnieks un pēc šiem notikumiem izceļoja uz Latviju.

Pēdējo reizi uz /valsts A/ pieteicējs devās, iespējams, 2018.gadā, lai apciemotu māsu. Minētajā apmeklējuma reizē pieteicējs savu politisko uzskatu dēļ nonāca konfliktā ar māsas kaimiņiem, kuri apsprieda /apraksts/. Kad pieteicējs esot izteicis savu viedokli, kaimiņi esot par to ziņojuši policijai. Pieteicēja māsas dzīvesvietā tika veikta kratīšana, par ko nekāds dokuments netika izdots, savukārt pieteicējs aizvests uz vietējo iecirkni un nopratināts (aptuveni stundu), kā arī viņam tika norādīts, lai dodas prom uz vietu, no kuras ieradies. Pēc vienas dienas pieteicējs esot pametis /valsts A/, un vairāk tur nav atgriezies. Pieteicēja rīcībā nav pierādījumu par šo atgadījumu.

2022.gadā pieteicējam tika izdots izbraukšanas rīkojums, tādēļ viņš kopā ar sievu bija spiests pamest Latviju. Jau tajā brīdī pieteicējs zinājis, ka viņam nav droši uzturēties ne /valsts A/, ne /valsts B/ teritorijā, pieteicējs nebija nodomājis tur atgriezties. No Latvijas pieteicējs un viņa sieva devās uz Balkāniem.

Pēc izbraukšanas rīkojuma saņemšanas pieteicējs sāka interesēties par iespējām /apraksts/, tomēr nesekmīgi (tas esot noticis 2022.gada oktobrī vai novembrī). Pieteicējs daudzkārt esot mēģinājis sazināties ar /valsts C/ vēstniecību, kas viņam neatbildēja (tas notika vēl /apraksts/). Pieteicējs vēlējās /darbības apraksts/, bet tur pieteicēju nepieņēma, jo viņš nav /valsts B/ pilsonis. Pieteicējs 2023.gada martā /darbības apraksts/, bet arī šis process ne ar ko nerezultējās. Vienlaikus pieteicējs arī neatbalsta /apraksts/.

Tā kā pieteicējam neizdevās nokļūt /valsts C/, pieteicējs un viņa sieva plānoja atgriešanos Latvijā, noslēdza laulību, noformēja vīzu kā Latvijas pilsones laulātais. Tajā brīdī pieteicējam nebija vēlmes lūgt patvērumu, viņš sākotnēji plānoja saņemt uzturēšanās atļauju. Saskaņā ar /valsts C/ likumiem pieteicējam ir tiesības uz /valsts C/ pilsonību, jo pieteicēja māte ir /tautības nosaukums/.

2023.gadā pirms Ziemassvētkiem pieteicēja māte informēja pieteicēju, ka par viņu interesējās policija, māte un māsa ir tikušas arī izsauktas uz nopratināšanu, kur esot jautāts par pieteicēja atrašanās vietu. Policijas interese par pieteicēju varētu būt saistīta ar to, ka pieteicējs ir /darbības apraksts/, jo, iespējams, ir notikusi informācijas noplūde no paša /apraksts/ vai arī informāciju par pieteicēju ir nodevis kāds no viņa paziņām. Minētā dēļ pieteicēja māsa un māte neuztur kontaktus ar pieteicēju.

Pieteicējam nav /apraksts/. Pēc /valsts A/ /darbības apraksts/ pieteicējs savus politiskos uzskatus esot paudis sociālajos tīklos *Facebook* un *Instagram*. Pieteicējs nav piedalījies cita veida politiskajās aktivitātēs, jo neredz tam jēgu. /Valsts A/ pieteicējs var tikt apsūdzēts par /darbības apraksts/, kā arī saistībā ar /identifikācijas pazīmes/.

[2] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – pārvalde) /datums/ lēmumu Nr. /numurs/ (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) (*lietas 8.-14.lapa*) pieteicējam atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Ņemot vērā, ka pieteicējs nav sniedzis informāciju, ka viņa pilsonības valstī būtu saskāries vai atgriežoties varētu saskarties ar vajāšanu, kas saistīta ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas, secināms, ka ir pamats izvērtēt pieteicēja vajāšanas iespējamību /valsts A/ saistībā ar viņa politiskajiem uzskatiem.

[2.2] Publiski pieejamā informācija par situāciju /valsts A/ liecina par arvien pieaugošu politiskās vajāšanas apmēru, turklāt politiskā vajāšana šobrīd skar ne tikai prominentus politiskos līderus, cilvēktiesību aktīvistus un opozīciju atbalstošos žurnālistus, bet arī pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus, kuri pauž varas iestādēm netīkamus, t. sk., /apraksts/.

No lietas materiāliem un pieteicēja sniegtās informācijas nav konstatējams, ka pieteicējs būtu bijis biedrs kādā politiskajā partijā, kandidējis vēlēšanās, piedalījies publiskās debatēs, mītiņos vai protesta akcijās. Pieteicējs nav darbojies arī žurnālistikas, cilvēktiesību vai mediju jomā, kur būtu atklāti paudis savu politisko nostāju, šī iemesla dēļ raisot savas izcelsmes valsts varas iestāžu uzmanību.

Pieteicējs personiskās intervijas laikā norādījis, ka pēdējo reizi apmeklējis /valsts A/ 2018.gadā, kur jau otrajā vai trešajā uzturēšanas dienā nonācis konfliktā ar kaimiņu, /darbības apraksts/, un minētā dēļ ticis aizvests uz policijas iecirkni un apmēram stundu pratināts, savukārt māsas dzīvoklī veikta kratīšana. Nākamajā dienā pēc šiem notikumiem pieteicējs izbraucis no /valsts A/. Vienlaikus no lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs 2020.gada 6.decembrī izceļojis no Latvijas uz /valsts A./, /darbības apraksts/, savukārt 2021.gada 11.janvārī iebrauca Latvijā no /valsts A/, /darbības apraksts/.

Ievērojot minēto, konstatējams, ka pēc pieteicēja norādītajām problēmām /valsts A/, pieteicējs ir atgriezies izcelsmes valstī, kur uzturējies vairāk kā mēnesi. Līdz ar to secināms, ka arī paša pieteicēja uztverē viņa iespējamais apdraudējums /valsts A/ 2018.gadā nav bijis tik nozīmīgs. Turklāt pieteicējs 2021.gadā brīvi izceļoja no /valsts A/, šķērsoja tās ārējo robežu, kā arī /datums/ varēja saņemt jaunu ceļošanas dokumentu /valsts A/ pārstāvniecībā. Minētais liecina, ka pieteicējs nav bijis personīgi saistošs /valsts A/ varas iestādēm.

[2.3] Tāpat kritiski vērtējama pieteicēja sniegtā informācija par iemesliem, kādēļ pieteicējs esot izceļojis no /valsts B/ 2020.gadā (otrajā vai trešajā dienā pēc /apraksts/). Kā izriet no lietas materiāliem, starp pieteicēju un /mācību iestādes nosaukums/ jau 2020.gada 18.jūnijā tika noslēgts līgums par studijām /numurs/, savukārt 2020.gada 1.jūlijā pārvaldē tika saņemts /mācību iestādes nosaukums/ rektora vietnieka ielūguma pieprasījums, lai pieteicējs varētu saņemt daudzkārtējo vīzu ieceļošanai Latvijā. Minētais liecina, ka pieteicēja izceļošana no /valsts B/ bija iepriekš rūpīgi plānota un saistīta ar viņa studijām, nevis bailēm no iespējamās vajāšanas.

Turklāt no 2020.gada 31.janvāra parakstītās anketas uzturēšanās atļaujas pieprasīšanai izriet, ka pieteicējs tajā brīdī bija precējies ar /valsts A/ pilsoni. Pieteicējs 2023.gada 18.septembrī Melnkalnē noslēdza laulību ar Latvijas pilsoni. Lai varētu noslēgt šo laulību, pieteicējam bija jāšķiras no iepriekšējās laulātās, ko var izdarīt, atrodoties /valsts A/ vai vēršoties/valsts A/ pārstāvniecībā ārzemēs. Ievērojot minēto, visticamāk, ka pieteicējs laikā no 2022.gada 31.janvāra līdz 2023.gada 18.septembrim ir vērsies /valsts A/ varas iestādēs.

Tāpat vērā ņemams, ka pieteicējs lūdzis patvērumu tikai 2024.gada 26.janvārī, kaut arī pēdējo reizi ieceļojis Latvijā 2023.gada 29.septembrī, savukārt no 2020.gada līdz 2022.gadam viņš patstāvīgi uzturējies Latvijā. Persona, kura jūtas apdraudēta un vajāta, cenšas iegūt patvērumu, kolīdz tas ir iespējams. Tādējādi ir pamats secināt, ka arī paša pieteicēja uztverē viņa apdraudējuma līmenis sākotnēji nebija pietiekoši augsts, lai meklētu palīdzību nekavējoties. Lietā nav informācijas, kas liecinātu par objektīviem apstākļiem, kuru dēļ pieteicējs nevarēja iesniegt iesniegumu agrāk. Secināms, ka pieteicējs galvenokārt iesniedzis iesniegumu, lai nodrošinātu sev iespēju turpmāk legāli uzturēties Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijā savu personīgo interešu dēļ, nevis saistībā ar Patvēruma likumā minētajiem kritērijiem.

[2.4] Sociālajā tīklā *Instagram* pieteicēja konts nav publiski pieejams, līdz ar to tā saturs nav pārbaudāms. Savukārt sociālajā tīklā *Facebook* ir pieejami vairāki desmiti konti ar tādu pat identitāti kā pieteicējam dažādos rakstības viedos. Pārbaudot pieteicēja norādīto *Facebook* kontu, konstatējams, ka tajā publicēti pieteicēja fotoattēli un titulattēlā ir redzams /apraksts/. Pēdējā pieteicēja publikācija datēta ar /datums/, līdz ar to apšaubāms, ka /valsts A/ varas iestādēm būtu interese par neaktīvu kontu. Turklāt pieteicējam minētajā kontā ir /skaitlis/ draugi, līdz ar to nav pamata uzskatīt pieteicēju par viedokļa līderi, kas spētu ietekmēt plašāku sociālo vietņu lietotāju kopumu, formējot tā politisko viedokli, kas būtu atšķirīgs no /valsts A/ valdības paustā viedokļa, un šī iemesla dēļ viņš tiktu pakļauts /valsts A/ valsts varas iestāžu īstenotai vajāšanai pret pieteicēju.

[2.5] Pieteicējs nav iesniedzis pierādījumus, ka /darbības apraksts/. Pieteicējs šā /apraksts/ nav iesaistījies, kā arī nav veicis kādas konkrētas aktivitātes /apraksts/ labā. Pat, ja pieņemtu, ka informācija par iespējamo saziņu ar /apraksts/ ir patiesa, tas nav pietiekams pamats, lai uzskatītu, ka pieteicējs ir iesaistīts /apraksts/ un šī iemesla dēļ varētu tikt pakļauts vajāšanai.

Ir apšaubāms pieteicēja norādītais par notikumiem ar viņa māti un māsu 2023.gada decembrī, jo, ja /valsts A/ varas iestādēm būtu interese par pieteicēju, tad, visticamāk, pret viņu būtu izvirzītas apsūdzības un viņš tiktu izsludināts meklēšanā.

[2.6] Lai arī pieteicējs uzrādīja /apraksts/, tomēr nav iespējams pārliecināties par /apraksts/. Pieteicējs, izveidojot /apraksts/, ir mākslīgi mēģinājis radīt sev apstākļus bēgļa statusa iegūšanai, tajā pašā laikā nepiesaistot /valsts A/ varas iestāžu uzmanību savai personībai, jo, pirmkārt, viņš nav publiski demonstrējis /apraksts/, otrkārt, nav piedalījies publiskos pasākumos, /apraksts/.

[2.7] Apkopojot minēto, nav gūstama pārliecība, ka pieteicējs, atgriežoties /valsts A/, tiks pakļauts vajāšanai viņa politiskās pārliecības dēļ. Tādēļ nav pamata pieteicējam piešķirt bēgļa statusu.

[2.8] Pieteicējam nav piešķirams arī alternatīvais statuss.

Pieteicējam nedraud nāvessoda piespriešana vai tā izpilde, ņemot vērā, ka no pieejamās informācijas izriet, ka pēdējā tiesas piespriestā nāvessoda izpilde /valsts A/ notika /gadskaitlis/ /ģeogrāfiskās vietas nosaukums/, lai gan visā /valsts A/ /gadskaitlis/ tika noteikts moratorijs nāvessoda izpildei. Tāpat nav konstatējama informācija, ka pieteicējs būtu apsūdzēts par kāda smaga vai īpaši smaga nozieguma izdarīšanu.

Ņemot vērā pārsūdzētajā lēmumā iepriekš ietverto pamatojumu atteikumam piešķirt bēgļa statusu, nav pamata uzskatīt, ka pēc atgriešanās /valsts A/ pieteicējam draudētu spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņu necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana.

Tā kā /valsts A/ šobrīd nenotiek plaši izplatīta vardarbība vai iekšējs bruņots konflikts, kas varētu radīt smagus un individuālus draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai, tādēļ nav objektīva pamata uzskatīt, ka pieteicējam /valsts A/ pastāv smags un individuāls apdraudējums dzīvībai vai veselībai iekšēju vai starptautisko bruņoto konfliktu dēļ.

[3] Pieteicējs nepiekrita pārsūdzētajam lēmumam, tādēļ vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, papildu apsvērumus nenorādot.

[4] Pārvalde rakstveida paskaidrojumā (*lietas 102.-103.lapa*) pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītiem argumentiem.

[5] Pieteicējs iesniedza tiesā papildu paskaidrojumu (*lietas 113.-117.lapa*), kurā norāda turpmāk minēto.

[5.1] Pieteicējam fiziski nebūtu iespējams būt kādas politiskās partijas biedram, kandidēt vēlēšanās, piedalīties publiskās debatēs, mītiņos vai protestos /valsts A/, jo lielāko daļu savas dzīves pieteicējs ir atradies ārpus /valsts A/. Turklāt izvirzīt sevi par jebkuras politiskās partijas biedru un kandidēt vēlēšanās būtu tiešā pretrunā pieteicēja pārliecībai. Pieteicējs ir /apraksts/, un šāda pārliecība /valsts A/ ir uzskatāma par noziegumu un ir sodāma saskaņā ar /normatīvā akta nosaukums un pants/.

Pārvalde nav ņēmusi vērā, ka pieteicējs laikā no 2020.gada augusta līdz septembrim, dzīvojot /valsts B/, ir paudis savu politisko pārliecību. Minētais tika norādīts intervijas laikā, turklāt tika iesniegti foto un video materiāli, kas to apliecina. Tāpat tika iesniegta arī /apraksts/, kas pārsūdzētajā lēmumā ir atstāta bez ievērības. Tāpat pārvaldei bija iesniegta arī pieteicēja mātes dzimšanas apliecība, no kuras konstatējams, ka pieteicējs ir pa pusei

/tautības nosaukums/, tomēr pārvalde to nav ņēmusi vērā. Pieteicējs ir solidārs ar /apraksts/. /Apraksts/cilvēki, it īpaši, ja tiem ir /apraksts/, un tie, kas /apraksts/, kā to ir darījis pieteicējs, pieder pie sociālās grupas, kura tiek vajāta.

[5.2] Pieteicējs 2021.gadā ir nevis atgriezies /valsts A/, bet uzturējās tās teritorijā tieši tik ilgi, cik bija nepieciešams, lai ar /darbības apraksts/ /apdzīvotas vietas nosaukums/ /valsts B/, un pēc tam pretējā virzienā. Pieteicējs /darbības apraksts/, līdz sasniedza /apdzīvotas vietas nosaukums/ /valsts B/.

Pieteicējs apzinājās, ka ar šādām darbībām uzņemas lielu risku, jo jau tajā laikā zināja, ka nedrīkst /darbības apraksts/. Tomēr ņemot vērā, ka situācija ar bijušo sievu, pie kuras atradās viņu /nepilngadīgs bērns/, bija kritiska, pieteicējs naktī no /datums/uz /datums//apraksts/. Tiklīdz situācija ar sievu normalizējās, pieteicējs /datums/ pameta /valsts B/ tāpat, kā bija tajā iekļuvis. To, ka pieteicējs minētajā periodā atradās /valsts B/ teritorijā, var apliecināt izraksti no pieteicēja bankas kontiem.

Pieteicējs nekad nav apgalvojis, ka /apraksts/ ir uzskatījis apdraudējumu /valsts A/ par nozīmīgu. Attiecīgi pieteicējs 2020.gadā nav lūdzis patvērumu Latvijā, bet prasa to tikai tagad, jo šobrīd ir nonācis pilnīgi citos apstākļos un jūt reālus draudus no /valsts A/.

[5.3] Pieteicēja laulība ar /valsts A/ pilsoni /pers. B/ tika šķirta bez viņa klātbūtnes tiesā ar vietējā jurista palīdzību, kurš regulāri sazinājās ar pieteicēju. Pats personīgi pieteicējs /valsts A/ minētā dēļ neieradās.

Pieteicējam laulības noslēgšanai ar Latvijas pilsoni bija nepieciešams iesniegt tikai noteiktas formas izziņu par to, ka pieteicējs nav precējies. Pieteicējs izdeva ģenerālpilnvaru savai mātei, un viņa izprasīja dokumentus no dzimtsarakstu nodaļas un pārsūtīja tos pieteicējam. Tādējādi pieteicējs ieguvis visus laulībai nepieciešamos dokumentus, neapmeklējot /valsts A/, kā arī nesazinoties un nevēršoties /valsts A/ konsulārajās iestādēs.

[5.4] Pretēji pārsūdzētajā lēmumā norādītajam pieteicējs ar sievu atgriezās Latvijā 2023.gada 29.novembrī, nevis 2023.gada 29.septembrī. Par to, ka /valsts A/ varas iestādes mēģina noskaidrot pieteicēja atrašanās vietu, pieteicējs uzzināja no mātes īsi pirms Ziemassvētkiem, aptuveni 2023.gada 23.decembrī, tas ir, gandrīz mēnesi pēc ierašanās Latvijā. Ņemot vērā, ka brīvdienās šādu patvēruma iesniegumu nevarēja iesniegt un pieteicējam vajadzēja laiku, lai apzinātu nepieciešamo informāciju, pieteicējs nelūdza aptvērumu uzreiz.

[5.5] Pārsūdzētajā lēmumā nepamatoti liela nozīme ir piešķirta apstākļiem saistībā ar pieteicēja ierakstiem sociālajos tīklos Instagram un Facebook. Pieteicējs nekad nav mēģinājis būt par viedokļu līderi sociālajos tīklos, kā arī nekad nav apgalvojis, ka ir tajos aktīvs. Patvēruma piešķiršana nav saistāma tikai un vienīgi ar personas aktivitātēm sociālajos tīklos. Attiecībā uz pieteicēja sociālā tīkla *Instagram* kontu pieteicējs pārvaldē iesniedza video materiālus, kā arī ekrānuzņēmumus no minētā konta, kas vispār nav minēti. Lai arī pieteicējs sociālajos tīklos nav aktīvs, tomēr tajos ir nepārprotami pausta pieteicēja nostāja.

[5.6] Pieteicēja mēģinājums /apraksts/ būtu pietiekams iemesls pieteicēja vajāšanai /valsts A/, ko apliecina /apraksts/. Turklāt /valsts A/ tiesu praksē jau ir atzīsts, ka /apraksts/. Tāpat nesenie notikumi ap /digitālās aplikācijas nosaukums/ liecina, ka nevar izslēgt iespējamību, ka /valsts A/ varas iestādes piekļūst tajā esošajai informācijai par /apraksts/.

[5.7] Pieteicēja rīcībā nav pierādījumu, ka pieteicēja māte un māsa ir tikušas nopratinātas un saņēmušas zvanus no policijas par pieteicēja atrašanās vietu, tomēr pieteicējam nav pamata neuzticēties mātes teiktajam. Turklāt, ja arī pret pieteicēju kriminālprocess /valsts A/ nav uzsākts, tad tikko, kā pieteicējs ieradīsies /valsts A/ teritorijā, pret pieteicēju tiks piemērotas represijas.

[6] Pārvalde papildu paskaidrojumā norādīja turpmāk minēto (*lietas 124.-125.lapa)*.

Izvērtējot pieteicēja patvēruma procedūras ietvaros sniegto informāciju, netika konstatēta pieteicēja vajāšana politisko uzskatu dēļ, jo pats pieteicējs bija norādījis, ka viņš neesot publiska persona, kā arī to, ka, atrodoties Latvijā, viņš neesot piedalījies kādās /apraksts/ vai cita veida politiskajās aktivitātēs, viņam /apraksts/. Tāpat lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēts, ka pieteicējs būtu aktīvi kritizējis /valsts A/ varas iestādes vai tās īstenoto politiku. Patvēruma pieteikuma izskatīšanas laikā pieteicējs minēja, ka savu politisko nostāju esot publicējis sociālajos tīklos, taču, kā tas konstatēts pārsūdzētajā lēmumā, viens no pieteicēja sociālo tīkla profiliem nav publiski pieejams, savukārt otrajā profilā pēdējais ieraksts tika veikts pirms vairāk nekā diviem gadiem. Savukārt attiecībā uz /apraksts/ norādāms, ka tas vien, ka pieteicējam /apraksts/, nenozīmē, ka pieteicējam būtu automātiski piešķirams patvērums, jo to esamība drīzāk norāda uz pieteicēja iekšējo pārliecību, kuru pieteicējs nav aktīvi paudis publiski.

Tādējādi, neskatoties uz to, ka pieteicējs patvēruma procedūras ietvaros norādīja, ka viņš esot politiski aktīva persona, tomēr lietas izskatīšanas gaitā netika gūts apstiprinājums tam, ka pieteicēja uzskati varētu veicināt pieteicēja vajāšanu /valsts A/. Tas vien, ka pieteicējs /darbības apraksts/, nenozīmē, ka šādu apstākļu kopumu varētu uzskatīt par pietiekamu pamatu, lai piešķirtu patvērumu pieteicējam. Turklāt pieteicējs nav iesniedzis nekādus dokumentus, kas apliecinātu /apraksts/. Tāpat nav nekāda pamata uzskatīt, ka /apraksts/ varētu būt zināmi viņa pilsonības valsts iestādēm.

[7] Saskaņā ar Patvēruma likuma 49.panta otro daļu tiesa lietu var izskatīt rakstveida procesā, ja tā atzīst, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai šo lietu izspriestu.

Tiesa 2024.gada 22.oktobra lēmumā atzina, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami lietas izspriešanai, tādēļ lietas izskatīšana tika noteikta rakstveida procesā (*lietas 162.lapa*). Ņemot vērā to, ka tiesa nekonstatēja pamatu pāriet uz mutvārdu procesu, lietas izskatīšana pēc būtības tika pabeigta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicējs ir trešās valsts – /valsts A/ – pilsonis, kurš atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir. Tāpat lietā nav strīda par pieteicēja identitāti.

Strīds ir par to, vai ir pamats pieteicējam piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu Latvijas Republikā.

Vienlaikus norādāms, ka tiesa nevērtēs apstākļus, kas ir saistīti ar pieteicēja aktivitātēm /valsts B/ un došanos projām no minētās valsts un ar šiem apstākļiem saistītos pierādījumus, jo atbilstoši Patvēruma likuma prasībām vajāšanas un smaga kaitējuma draudi ir jāvērtē patvēruma meklētāja valstspiederības valsts kontekstā, kas nozīmē patvēruma meklētāja pilsonības valsti. Pieteicējs ir /valsts A/ pilsonis, tādēļ par pieteicēja valstspiederības un izcelsmes valsti Patvēruma likuma izpratnē ir uzskatāma /valsts A/.

[9] Vispirms tiesai ir jāvērtē pieteicēja atbilstība bēgļa statusa piešķiršanas kritērijiem.

Patvēruma likuma 37.panta pirmā daļa noteic, ka uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību, vai bezvalstnieks, kurš, būdams ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts, tādu pašu iemeslu dēļ nespēj vai nevēlas tajā atgriezties un uz kuru neattiecas šā likuma 45.panta nosacījumi.

Vajāšanas jēdziens ir skaidrots Patvēruma likuma 38.pantā, proti, par vajāšanu atzīstamas: 1) darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu; 2) vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags,

lai ietekmētu indivīdu šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajam veidam līdzīgā veidā.

Tiesai, izvērtējot, vai pieteicējam varētu būt pamats saņemt bēgļa statusu, ir jāpārbauda, vai pieteicēja norādītie apstākļi un viņa bailes no vajāšanas vērtējamas kā ticamas un pamatotas.

Lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ka persona apgalvo, ka viņa baidās no vajāšanas. Šādām bailēm ir jābūt pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg, kā arī jāvērtē pieteicēja sniegto paskaidrojumu ticamība. Lai atzītu, ka bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, nav jābūt izslēgtām visām saprātīgām šaubām par to, ka vajāšana notiks. Kā pierādīšanas standarts šajās lietās nav izmantojams arī iespējamību pārsvars. Lai atzītu, ka bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, varbūtībai, ka persona tiks vajāta, nav jābūt lielākai kā varbūtībai, ka vajāšana izraidīšanas gadījumā nenotiks. Bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, ja šādām bailēm ir saprātīgs iemesls, ja pastāv saprātīga iespēja, ka persona tiks vajāta (*UN High Commissioner for Refugees, Advisory Opinion by UNHCR on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 December 2004, https://www.refworld.org/docid/4551c0374.html*).

Kā norādījusi Eiropas Savienības Tiesa, novērtējot, vai persona pamatoti baidās no vajāšanas, ir jānoskaidro, vai konstatētie apstākļi liecina par tādiem draudiem, kas attiecīgajai personai, ņemot vērā viņas individuālo situāciju, liek pamatoti baidīties, ka tā patiešām tiks pakļauta vajāšanas darbībām (*Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 5.septembra spriedums apvienotajā lietā C-71/11 un C-99/11, ECLI:EU:C:2012:518, 76.punkts*).

[10] Pieteicējs dažādās patvēruma lietas izskatīšanas stadijās savu lūgumu par patvēruma piešķiršanu pamatoja ar /valsts A/ draudošu vajāšanu, kuras pamatā ir pieteicēja poliskie uzskati, kuri nonāk konfliktā ar /valsts A/ varas iestāžu politisko kursu, un /apraksts/. Pieteicējs ir /apraksts/. Tādējādi secināms, ka pieteicēja patvēruma lūguma pamatā ir bailes no politiski motivētas vajāšanas /valsts A/.

Tiesa konstatē, ka starp lietas dalībniekiem nav strīda par /valsts A/ notiekošo plaša mēroga citādi domājošo vajāšanu. Starptautiskās cilvēktiesību organizācijas – Human Rights Watch, Amnesty International, Freedom House – jau ilgstoši brīdina par arvien smagākiem cilvēktiesību pārkāpumiem /valsts A/ (/interneta resursu uzskaitījums/, šie un turpmāk norādītie informācijas avoti ir apskatīti sprieduma sastādīšanas dienā 2024.gada 6.decembrī). Tiesības uz vārda un pulcēšanās brīvībām tiek konsekventi ierobežotas gan tiesību aktos, gan praksē. Tie, kas mēģina izmantot šīs tiesības, saskaras ar represijām, tostarp policijas ļaunprātīgu izturēšanos, patvaļīgu apcietināšanu, bargiem naudas sodiem un dažos gadījumos ar kriminālvajāšanu un ieslodzīšanu. /Apraksts/. /Apraksts/.

Tomēr izskatāmajā lietā strīds ir par to, vai pieteicēja individuālie apstākļi liecina par tieši uz pieteicēju attiecināmiem vajāšanas draudiem Patvēruma likuma izpratnē.

Tiesa uzsver, ka pats par sevi apstāklis, ka personas politiskie uzskati atšķiras no valdības uzskatiem, nav iemesls, lai pieprasītu bēgļa statusu. Personai jāpierāda, ka tai šādu uzskatu dēļ ir bail no vajāšanas. Patvēruma meklētāja uzskatiem jābūt tādiem, kas nav pieņemami valdībai, jo tie kritizē tās politiku un metodes, ir nepieciešams konstatēt, ka patvēruma meklētāja uzskati ir kļuvuši zināmi varas iestādēm vai arī tās šādus uzskatus viņam piedēvē (*UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees Art. 80, 82iee. Pieejams: https://www.unhcr.org/4d93528a9.pdf*).

Ņemot vērā par izcelsmes valsti pieejamās ziņas un to, ka pieteicējs bija norādījis, ka ir politiski aktīvs, pārvalde pamatoti pārbaudīja apstākļus saistībā ar pieteicēja politisko aktivitāti. Lietā nav strīda, ka pieteicējs /valsts A/ nav bijis biedrs kādā politiskajā partijā, kandidējis vēlēšanās, piedalījies publiskās debatēs, mītiņos vai protesta akcijās, kā arī nav darbojies žurnālistikas, cilvēktiesību vai mediju jomā, kur būtu atklāti paudis savu politisko nostāju. Pieteicējs citstarp uzsvēris, ka dalība /valsts A/ politiskajos spēkos būtu pretrunā viņa pārliecībai. Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicējs /valsts A/ nav īstenojis tādas politiskās aktivitātes, lai raisītu /valsts A/ varas iestāžu vēlmi īstenot pret pieteicēju vajāšanas darbības nolūkā novērst turpmāku politisko darbību.

Tiesa piekrīt pārvaldes pārsūdzētajā lēmumā konstatētajam par to, ka arī pieteicēja aktivitātes internetā, tai skaitā sociālajos tīklos veiktie ieraksti, ticami neliecina par politiski motivētiem vajāšanas draudiem pieteicējam /valsts A/. Pieteicēja norādītā sociālajā tīklā *Instagram* lietotāja */lietotāja konta nosaukums/* publicētais saturs nav publiski pieejams, arī sociālajā tīklā *Facebook* pieteicējs nav veicis ierakstus vairāk kā divus gadus, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja aktivitātes sociālajos tīklos raisītu /valsts A/ varas iestāžu interesi par pieteicēju.

Arī pats pieteicējs norāda, ka nav aktīvs sociālo tīklu lietotājs. Pieteicēja iesniegtie ekrānšāviņi no iepriekš minētajiem sociālajiem tīkliem (*lietas 138.lapas reverss – 140.lapa*) daļēji attiecas uz /valsts B/, tādēļ tos nav pamata vērtēt kontekstā ar vajāšanas risku /valsts A/. Savukārt pārējie trīs ekrānšāviņi neapliecina, ka pieteicējs arī šobrīd aktīvi dalītos ar savu politisko nostāju. Pēdējais ieraksts sociālajā tīklā *Facebook* publicēts /datums/, jaunāku ierakstu nav.

Ņemot vērā minēto, nav pamata konstatēt, ka šāda līmeņa aktivitāte sociālajos tīklos radītu risku pieteicējam nonākt /valsts A/ drošības iestāžu redzeslokā.

[11] Pieteicējs īpaši uzsvēra, ka ir /darbības apraksts/ pārstāvjiem, interesējoties par iespējām /darbības apraksts/, tomēr ar laiku esot sapratis, ka /darbības apraksts/ būtu grūti īstenojama un /darbības apraksts/ nav turpinājis.

Tiesa konstatē, ka publiski pieejama informācija apliecina vajāšanas riskus attiecībā uz /apraksts/. No tiesas apskatītajiem informācijas avotiem izriet, ka /datums/ /institūcijas nosaukums/ pasludināja /apraksts/. Minētais tiesas lēmums faktiski ir pamats celt kriminālapsūdzību pret katru /apraksts/. */Medija nosaukums/* norāda, ka /valsts A/ tiesas regulāri piespriež sodus lietās, kas saistītas ar /apraksts/. Lielākajai daļai apsūdzēto tiek izvirzītas apsūdzības saistībā ar /darbības apraksts/, par ko draud vismaz /skaitlis/ gadu brīvības atņemšana. Daudzi no notiesātajiem nav /apraksts/, bet ir /darbības apraksts/. Tiek ziņots, ka, iespējams, /valsts A/ specdienesti veic izmeklēšanu /apraksts/, tādā veidā vācot datus par tiem /valsts A/ pilsoņiem, kuri potenciāli varētu būt ieinteresēti /darbības apraksts/. Piemēram, /datums/ /notikuma apraksts/. Kopumā /gadskaitlis/ /valsts A/ tika uzsākti gandrīz /skaitlis/ kriminālprocesi saistībā ar apsūdzībām /nodarījums/ /informācijas avotu norāde/

Vairākos tiesas apskatītajos informācijas avotos ir aprakstīta /notikuma apraksts un informācijas avotu norāde/.

Ievērojot minēto, tiesa neapšauba, ka personām, kuras ir /apraksts/, draud vajāšana no /valsts A/ tiesībsargājošo iestāžu puses, tomēr lietā noskaidrojams, vai ir pamats šos vajāšanas draudus attiecināt arī uz pieteicēju.

[12] Tiesa nevērtē kā ticamu pieteicēja norādi par to, ka viņš ir /darbības apraksts/, jo vienlaikus pieteicējs ir nepārprotami norādījis, ka neatbalsta /apraksts/, jo neredz iespēju, kā /apraksts/. Šādos apstākļos ir apšaubāms, ka pieteicējs būtu nopietni apsvēris /darbības apraksts/.

Tiesa norāda, ka arī tādā gadījumā, ja pieteicējs būtu interesējies par minēto /apraksts/, piemēram, tīmeklī meklējot ar to saistīto informāciju, nav ticams, ka viņa interese par minēto /apraksts/ varēja kļūt zināma /valsts A/ varas iestādēm, kuras šo interesi varētu interpretēt kā /darbības apraksts/. Tiesa apšauba, ka pieteicējs, kurš pats ir programmētājs un līdz ar to viņam ir padziļinātas zināšanās par anonimitātes saglabāšanu tīmeklī, būtu atklājis savu identitāti, /darbības apraksts/.

Šādos apstākļos nav vērtējama kā ticama /valsts A/ varas iestāžu interese par pieteicēju (/valsts A/ dzīvojošās pieteicēja mātes un māsas nopratināšana) saistībā tieši ar pieteicēja norādītajām aktivitātēm, kurām ir vai varētu tikt piedēvēta politiskā dimensija.

[13] Pieteicējs īpaši uzsvēra to faktu, ka viņa māte ir piedzimusi /valsts C/. Pieteicējs uzskata, ka arī viņam būtu tiesības saņemt /valsts C/ pilsonību. Pieteicējs norādīja, ka /tautības nosaukums/ izcelsmes cilvēki /valsts A/ ir uzskatāmi par vajāšanai pakļautu sociālo grupu, kas ir pamats piešķirt pieteicējam patvērumu Latvijā.

Lietā nav strīda, ka pieteicējs ir /valsts A/ pilsonis, kura identitāte ir pierādīta ar /valsts A/ atbildīgās iestādes izdotu personu apliecinošo dokumentu. Personiskajā intervijā pieteicējs norādīja, ka ar /valsts A/ viņu saista tikai pase, jo viņš piedzimis /valsts B/, uzskata sevi nevis par /tautības nosaukums/, bet gan /tautības nosaukums/, turklāt arī reliģiskā ziņā pieteicējs esot luterānis.

Tiesa norāda, ka pilsonība ir personas noturīga tiesiska saikne ar konkrēto valsti, pilsonības saturu veido pilsoņa un valsts savstarpēji saistītu tiesību un pienākumu kopums. No lietas apstākļiem redzams, ka pieteicējs, neskatoties uz savu izcelsmi, faktisko dzīvesvietu ārpus /valsts A/ un apgalvoto attieksmi pret /valsts A/ kā valsti un tās sabiedrību, tomēr izvēlējās dzīves laikā (pieteicējs sprieduma sastādīšanas brīdī ir 40 gadus vecs) paturēt tieši /valsts A/ pilsonību, tādējādi saglabājot ar /valsts A/ noturīgu tiesisku saikni. Lietas materiāli liecina, ka pieteicēja personu apliecinošais dokuments – /valsts A/ pilsoņa pase – pieteicējam tika izdots /datums/, kas arī liecina par pieteicēja vēlmi arī tajā brīdī saglabāt noturīgu saikni ar pieteicēja pilsonības valsti – /valsts A/. Savukārt tas, ka pieteicējs, nejūtot sakni ar /valsts A/, to ir saglabājis, bet nevēlas tur uzturēties, nav pamats starptautiskās aizsardzības piešķiršanai.

Tāpat tiesa nevar piekrist pieteicēja uzskatam, ka viņa, vai precīzāk būtu norādīt – viņa mātes izcelsme, automātiski pakļautu pieteicēju vajāšanas riskam /valsts A/. Kaut arī tiesa nevar izslēgt iespēju, ka /valsts A/ pieteicējs varētu nokļūt situācijā, kurā būtu /darbības apraksts/, tādējādi atklājot savu politisko nostāju, tiesa atzīst, ka šis pieteicēja pieminētais vajāšanas risks ir uzskatāms par hipotētisku, ņemot vērā pieteicēja dzīves faktus, proti, pieteicējs pamatā ir dzīvojis ārpus /valsts A/ un neieņēma /valsts A/ tādus amatus un nestrādāja tādu darbu, kur viņam neizbēgami būtu jāapliecina lojalitāte /valsts A/ valdošajam režīmam un politikai, kā arī nav indikāciju, ka pieteicējs plāno strādāt šādos amatos vai darbā.

Šie paši argumenti attiecināmi arī uz iespējamo apdraudējumu saistībā ar /apraksts/. Lai arī nevar izslēgt iespēju, ka pieteicējs kā /valsts A/ pilsonis /valsts A/ varētu nokļūt situācijā, kurā viņa /apraksts/ varētu viņu pakļaut nosodījumam, šis apdraudējums pieteicēja gadījumā arī ir uzskatāms par hipotētisku tā iemesla dēļ, ka pieteicējs, kā pats to apgalvo, cenšas neuzturēties /valsts A/.

[14] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa nekonstatē pieteicēja vajāšanas riskus viņa politisko uzskatu un izcelsmes dēļ, tādēļ pieteikums daļā par bēgļa statusa piešķiršanu ir noraidāms.

[15] Pieteicējs arī lūdzis piešķirt viņam alternatīvo statusu Latvijas Republikā. Līdz ar to tiesai jāizvērtē, vai pastāv priekšnoteikumi šāda statusa piešķiršanai.

Atbilstoši Patvēruma likuma 40.panta pirmajai daļai alternatīvo statusu var piešķirt, ja ir pamats uzskatīt, ka patvēruma meklētājs pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību. Patvēruma likuma 41.pants skaidro, ka smags kaitējums šā likuma izpratnē ir: 1) nāvessoda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā izpilde; 2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana; 3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

[16] Vispirms tiesa konstatē, ka pieteicējam nedraud nāvessods vai tā izpilde, jo kopš /gadskaitlis/ /valsts A/ ir izsludināts nāvessoda moratorijs (*sk., piemēram*/interneta resursa norāde/. Ņemot vērā spriedumā minēto pamatojumu, kādēļ pieteicējam nedraud vajāšana un nav piešķirams bēgļa statuss, tiesa norāda, ka nav pamata konstatēt pieteicējam /valsts A/ draudošu spīdzināšanu, necilvēcīgu attieksmi vai pazemojošu sodīšanu.

Attiecībā uz plaši izplatītu vardarbību /valsts A/ teritorijā tiesa norāda, ka no izcelsmes valsts informācijas neizriet, ka šā sprieduma sastādīšanas brīdī pašā /valsts A/ teritorijā notiktu bruņoti konflikti, kas liecinātu par smagiem un individuāliem draudiem civiliedzīvotāju dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā Patvēruma likuma 41.panta 3.punkta izpratnē.

Latvijas Republikas Ārlietu ministrija attiecībā uz /valsts A/ brīdina par bīstamu situāciju /valstu un reģionu norāde/, īpaši tajos, kuri robežojas ar /valstu norāde/. Šajos reģionos joprojām saglabājas nestabila drošības situācija, un ir paaugstināti terorisma un cilvēku nolaupīšanas draudi. Tāpat saspringta drošības situācija ir /ģeogrāfisko vietu nosaukumi/, kuri robežojas ar /valsts nosaukums/, sevišķi pierobežā ar /ģeogrāfiskās vietas nosaukums/ /valsts nosaukums/, kā arī /valsts A/ pierobežā ar /ģeogrāfiskās vietas nosaukums/ /valsts nosaukums/ un /ģeogrāfiskās vietas nosaukums/. Ņemot vērā pašreizējo starptautisko situāciju, /valsts A/ pastāv augsts terorisma draudu risks. Līdz šim visbiežāk terorakti ir notikuši /ģeogrāfisko vietu nosaukumi/, tomēr tie var tikt sarīkoti arī citās lielajās /valsts A/ pilsētās /informācijas avota norāde/.

Pieteicējs ir /valsts A/ pilsonis un par vietu, uz kuru pieteicējs potenciāli varētu atgriezties, ir uzskatāma /apdzīvotas vietas nosaukums/, kur dzīvo pieteicēja māte un māsa, kā arī pieteicēja /nepilngadīgs bērns/. Ņemot vērā, ka attiecībā uz /apdzīvotas vietas nosaukums/ šobrīd nav pamata konstatēt praktiski nekādus drošības riskus, tiesai nav pamata secināt, ka pieteicējam, atgriežoties /valsts A/, pastāvētu smagi un individuāli draudi dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ.

[17] Iepriekš minēto iemeslu dēļ tiesa atzīst, ka nav pamata pieteicējam piešķirt alternatīvo statusu Latvijas Republikā. Līdz ar to pieteikums arī šajā daļā ir noraidāms.

[18] Atbilstoši judikatūras atziņām tiesai nav jāatbild uz iebildumiem, kas nav juridiski nozīmīgi. Tāpat tiesa nav ierobežota sprieduma argumentāciju veidot tā, ka uz katru dalībnieka iebildumu nav sniegta tieša detalizēta atbilde. Ir svarīgi, lai visi būtiskie argumenti un apstākļi būtu aplūkoti pēc būtības un kopsakarā (*Senāta 2019.gada 10.maija sprieduma lietā Nr. SKA-52/2019 (* ECLI:LV:AT:2019:0510.A420148815.2.S) *5.punkts*).

Tiesa ir izvērtējusi visus būtiskos argumentus lietā. Uz pārējiem procesa dalībnieku argumentiem tiesa neatbild, jo tiem nav nozīmes, proti, tie nevar ietekmēt izskatāmās lietas rezultātu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīva procesa likuma 246.–251.pantu un Patvēruma likuma 49.panta sesto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru /pers. A/ tiktu piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss Latvijas Republikā.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese L. Cielava